

Lạnh Mùa Đông

Bão rất mạnh, rất phũ phàng phía Bắc,
rất nhẹ nhàng, mưa tê tỉ phương Nam...
Ngày hôm qua, suốt cả ngày nắng tắt
Không mặt trời...mà không phải ngày trăng!

Là buồn lắm! Là buồn ghê, ghê lắm!
Đến câu thơ cũng không phải câu thơ!
Bắc, nước trôi, không thấy bến thấy bờ
Nam, nước cuộn, lấp hết bờ hết bến!

Ngày đầu tuần, đầu mùa Đông trơ trẽn
Lá vàng trôi, xấu mặt những con đường
Người đi làm leo lên xe, đi luôn
Xe bus đậu chỉ vài người đi xuống...

Đợi cả năm, thấy mưa mà phiền muộn
Chợ không người, phố xá cũng buồn tênh
Bắc đau thương, Nam phải thủ phận mình
Tin thời tiết rập rình mai một tuyết...

Bão rất mạnh đi qua rồi cũng hết
Mưa tỉ tê rả rích cũng qua rồi.
Ngày hôm nay có thấy ánh mặt trời
"và sẽ thấy tuyết rơi trên núi nhé!"

Nói với con, Mẹ vuốt ve, nhỏ nhẹ,
cái khẩu trang che khuất cặp môi hồng.
Mới hồi nào mười bảy tuổi sang sông
Mới hồi nào...Mẹ với con, đằm thắm!

*Ôi câu thơ của tôi chừ mới thắm,
Lạnh mùa Đông ờ nhĩ lạnh-mùa-Đông!*

Trần Vấn Lệ